ПРАВНИ СТАВ УТВРЂЕН НА 57. СЕДНИЦИ СВИХ СУДИЈА УПРАВНОГ СУДА ОДРЖАНОЈ ДАНА 21.12.2015. ГОДИНЕ

Увоз аутобуса за потребе физичког лица

(члан 3. у вези члана 5. Закона о спољнотрговинском пословању "Сл. гл. РС", бр. 36/09 и чл. 3. став 1. Уредбе о увозу моторних возила "Сл. гл. РС", бр. 106/05, 27/09 и 57/09)

Право на увоз аутобуса за сопствене потребе има физичко лице које аутобус увози за обављање делатности за коју је регистровано.

О б р а з л о ж е њ е

Управа царина указала је Управном суду да је доносио различите одлуке у предметима царине – забране увоза физичким лицима у истоветним правним ситуацијама. У прилог својих навода позвао се на пресуде Управног суда.

Управа царина је у спорним предметима оспореним решењима забранила физичком лицу увоз употребљаваног аутобуса који је по поднетој ЈЦИ из јула и октобра 2009. године, пријављен за стављање у слободан промет и наложила да у року од 8 дана врати у иностранство пријављени аутобус уз упозорење да уколико не поступи по датом налогу, царински орган ће одузети робу.

Управни суд је пресудама 8 У. 14199/10 (2009) од 19.05.2011. године, III-2 U.14200/10 од 2009. од 20.05.2011. године и У. 16650/10(2009) од 18.11.2010. године, одбио тужбе против наведених решења донетих у царинском поступку, са образложењем да је одлука царинских органа сагласна одредбама чл. 95. и 102. ст. 1. Царинског закона („Службени гласник РС", број 73/03...62/06), чл. 212. ст. 1. Уредбе о царински дозвољеном поступању са царинском робом, пуштању царинске робе и наплати царинског дуга („Службени гласник РС", број 127/03...80/07) чл. 5. ст. 3. Закона о спољнотрговинском пословању („Службени гласник РС", број 36/09) и чл. 3. ст.1. Уредбе о увозу моторних возила ("Сл. гласник РС", бр.

106/05...23/10), јер физичко лице које није регистровано за обављање одређене делатности у домаћем промету, нема право увоза аутобуса за сопствене потребе.

Насупрот овом ставу, Управни суд је пресудом III-4 U.3571/13 од 20.06.2014. године, уважио тужбу и поништено оспорено решење, а предмет вратио на поновни поступак, са образложењем да се из чл. 3. ст. 1. и чл. 5. ст. 3. Закона о спољнотрговинском пословању, односно од члана 3. став 1. и члана 5. став 3., према оцени суда, не може се извести закључак да је физичком лицу, уколико у промету учествује искључиво за сопствене потребе, забрањен увоз аутобуса.

Из изнетог се закључује да је спорно правно питање да ли физичко лице које није регистровано за обављање одређене делатности у домаћем промету, има право увоза аутобуса за сопствене потребе.

Релевантни прописи за оцену спорног питања су Царински закон („Службени гласник РС“, број 73/03...62/06), Уредба о царински дозвољеном поступању са царинском робом, пуштању царинске робе и наплати царинског дуга („Службени гласник РС“, број 127/03...80/07), Закон о спољнотрговинском пословању („Службени гласник РС“, број 36/09) и Уредба о увозу моторних возила (“Сл. гласник РС”, бр. 106/05...57/09 и 23/10).

Чланом 95. Царинског закона („Службени гласник РС“, број 73/03...62/06), је прописано да је царински орган може ради контроле прихваћене декларације да: 1) изврши преглед исправа које су приложене уз декларацију; 2) захтева да му декларант достави и друге исправе како би утврдио тачност података наведених у декларацији; 3) изврши преглед робе или узме узорке ради анализе и испитивања робе.

Чланом 102. Царинског закона, је прописано да царински орган може предузети потребне мере, укључујући и враћање робе у иностранство, одузимање робе и њену продају, ако: 1) роба не може бити цариљена јер: - није било могућности почети или наставити са прегледом робе у року који је одредио царински орган из разлога које је проузроковао декларант, или – нису биле поднете исправе потребне да би се роба ставила у одређени царински поступак, или – царински дуг није плаћен, односно није дато обезбеђење за плаћање тог дуга у прописаном року, или – је роба предмет забране и ограничења; 2) роба није у прописаном року преуета након што је цариљена.

Чланом 212. став 1. Уредбе о царински дозвољеном поступању са царинском робом, пуштању царинске робе и наплати царинског дуга („Службени гласник РС“, број 127/03...80/07), је прописано да ако царински орган није у могућности да одобри пуштање робе у слободан промет из разлога наведених у члану 102. тачка 1. Царинског закона, обавештава декларанта о разлозима због којих се не може одобрити пуштање робе у слободан промет и одређује декларанту рок за отклањање недостатака који не може бити

дужи од 30 дана.

Чланом 3. став 1. Закона о спољнотрговинском пословању („Службени гласник РС“, број 36/09) , је прописано да је лице у спољнотрговинском пословању домаће лице, којим се сматра и физичко лице са пребивалиштем у Републици Србији.

Чланом 5. став 3. Закона о спољно трговинском пословању је прописано да физичка лица као и државни органи, спортске, хуманитарне и остале организцаије имају права у спољнотрговинском промету, као и у домаћем промету и у том промету учествују искључиво за сопствене потребе.

Напомена: Након измена Закона о спољнотрговинском пословању (“Сл. гласник РС”, бр. 88/11), која је на снази од 02.02.2012. године, релевантна одредба става 3 је постала став 4., а којом је прописано да домаћа и страна физичка лица имају иста права у спољнотрговинском промету робом и тај промет обављају искључиво за сопствене потребе.

Чланом 3. ст. 1. Уредбе о увозу моторних возила (“Сл. гласник РС”, бр. 106/05...57/09 и 23/10), којом се прописују ближи услови за увоз моторних возила у Републику Србију, прописано је да се ова уредба не примењује на увоз: - возила, осим возила категорије М1, које је предузетник, правно лице, односно његов улагач или власник купио или је постао његов власник на основу улога или удела у страном правном лицу пре 01.јануара 2008. године, а које користи за обављање делатности за коју је регистрован (тач. 3а). Као доказ о испуњености услова из става 1. ове тачке лице из тог става подноси доказ о регистрацији у Агенцији за привредне регистре, доказ о регистрацији предузећа, огранка, представништва или другог облика организовања за обављање делатности у другој држави, односно царинској територији као и саобраћајну дозволу.

Напомена: Уредба о увозу моторних возила (“Сл. гласник РС”, бр. 106/05...23/10), престала је да важи дана 16.04.2010. године, ступањем на снагу нове Уредбе о увозу моторних возила (“Сл. гласник РС”, бр. 23/10).

Из наведених законских одредби произлази да сходно одредби чл. 3. ст. 1. Уредбе о увозу моторних возила (“Службени гласник РС” бр.106/05, 27/09 и 57/09), и сходно одредбама чл. 3. у вези чл. 5. Закона о спољно-трговинском пословању (“Службени гласник РС” бр.36/09), физичко лице, као лице које није регистровано за обављање одређене делатности у домаћем промету, нема право увоза аутобуса за сопствене потребе, с обзиром на намену оваквог моторног возила.